

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Csp/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200748
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6619200748.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Gederovou v spore žalobcu: Gabriel Tóth, nar. 06.03.1962, bytom Holiša 100 zastúpený advokátom: JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom J.Kráľa 5/A, Lučenec proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava o zaplatenie 2 100,- Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.100,--Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.100,--Eur odo dňa 11.2.2019 do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 11.02.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 2 100,- Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Svoju žalobcu odôvodnil tým, že dňa 22.05.2008 bola medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného (Poštová banka a.s.) uzavretá Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Dňa 15.12.2010 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENST LIMITED. Dňa 24.02.2011 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. Dňa 15.12.2014 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS a následne na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. Žalobca uviedol, že postúpenie pohľadávky zo dňa 15.12.2010 je neplatným právnym úkonom, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky na platné postúpenie pohľadávky z banky na tretí subjekt (§ 92 ods. 8 zákona o bankách). Z daného dôvodu sú neplatnými aj ďalšie postúpenia. Keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, žalovaný nebol oprávnený prijímať úhrady od žalobcu. Napriek tomu prijímal žalovaný od žalobcu sumy bez právneho dôvodu. Žalobcovi neboli zasielané žiadne listiny, ktoré by preukazovali platné postúpenie a tak má za to, že k platnému postúpeniu nedošlo. Žalobcovi boli vykonávané zrážky zo mzdy v prospech žalovanej od 1/2017 do 05/2018 v celkovej výške 1 680,- Eur. Následne žalobca uhradil poštovou poukážkou sumu 420,- Eur. Celkovo sa ta žalovaný obohatil sumou vo výške 2 100,- Eur. Zároveň si žalobca uplatňuje aj úroky z omeškania z uvedenej sumy.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil zmluvu o úvere zo dňa 22.05.2008, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.10.2016, predloženie dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.10.2013, prehľad zrážok, fotokópie podacích lístkov a predžalobnú výzvu.

3. Súd dňa 07.03.2019 vydal platobný rozkaz č.k. 6Csp/16/2019 - 28 voči ktorému podal žalovaný odpor. Súd preto uznesením č.k. 6Csp/16/2019 - 74 zo dňa 09.04.2019 platobný rozkaz zrušil.

4. Žalovaný vo svojom odpore zo dňa 25.03.2019 v súvislosti s neplatným postúpením poukázal na článok obsiahnutý v „Súkromné právo 1/2015“ od autora doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M, podľa ktorého slovenská právna prax sa ešte neustálila. Rovnako poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, ktorý nevysvetlil prečo ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách považuje za zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky. Účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Uvedené ustanovenie nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Žalovaný ďalej uviedol, že výzva zo dňa 15.08.2009 bola zároveň výzvou banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaný bol v omeškaní už od 23.01.2009 a teda do postúpenia pohľadávky bol v omeškaní viac ako 90 dní s plnením peňažného záväzku. Žalovaný teda trvá na tom, že si splnil svoju povinnosť v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/31/2018 zo dňa 28.06.2018. Poprel názor žalobcu, že sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Uviedol, že všetky platby vykonané žalobcom boli uskutočnené na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1 659,69 Eur. Navyše žalobca uzavrel so žalovaným dňa 09.01.2017 dohodu o splátkovom kalendári a dohodu o uznaní dlhu, v ktorom žalobca uznal svoj dlh a zaviazal sa ho zaplatiť v mesačných splátkach. Rovnako vzniesol námietku premlčania.

5. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný predložil zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1/2010 zo dňa 15.12.2010, zmluvu o postúpení pohľadávok č. 5/2011 zo dňa 24.02.2011, zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014, zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014, II. upomienku - výzvu na splatenie dlžnej sumy zo dňa 03.07.2009, výzvu na splatenie úveru zo dňa 15.08.2009 s doručenkou, dohodu o splátkovom kalendári a dohodu o uznaní dlhu zo dňa 09.01.2017 a dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 09.01.2017

6. Dňa 26.04.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom zotrval na tom, že neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ďalej uviedol, že doručenie II. upomienky žalobcovi nebolo preukázané. Vo vzťahu k výzve na splatenie úveru viedol, že nie je možné zistiť dátum, kedy mala byť žalobcovi doručená a teda či dátumovo patrí k výzve na splatenie úveru. Z obsahu výzvy je však zrejmé, že ňou malo dôjsť k predčasnej splatnosti úveru. Doposiaľ však nebolo preukázané, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru banka v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornila spotrebiteľa, ani to, že žalobca bol v omeškaní so zaplatením dlhšie ako 3 mesiace. Taktiež nebolo preukázané, či vôbec došlo k platnému dojednaniu o možnosti úver predčasne zosplatiť. Postúpenie „živého“, predčasne nezosplateného úveru priamo vylučuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ďalej poukázal na to, že žalobca nepredložil výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa žalobcu bezdôvodné obohatenie bolo zavŕšené až prijatím poslednej úhrady žalobcu dňa 27.12.2018. V súvislosti s námietkou premlčania uvádza, že v čase podpisu Dohody o uznaní dlhu, žiadny dlh na strane žalobcu neexistoval a teda nemohlo dôjsť k uznaniu neexistujúceho dlhu. Poukázal na to, že zmluva o úvere je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu nezahodny návrhu zmluvy s prijatím návrhu. Žalobca uhradil žalovanému do 09.01.2017 sumu 1 659,69 Eur, čím zanikol akýkoľvek dlh v súvislosti so zmluvou o úvere a zároveň žalovaný nebol platným právnym nástupcom predchádzajúceho veriteľa. Žalobcovi boli vykonané zrážky od 08/2015 do 12/2015 vo výške 344,83 Eur, od 01/2016 do 09/2016 vo výške 745,79 Eur a od 01/2016 do 12/2016 vo výške 291,02 Eur. Z predložených poštových poukážok je zrejmé, že na účet právneho predchodcu žalobca vložil sumu 239,33 Eur. Celkovo tak uhradil minimálne sumu 1 620,97 Eur.

7. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil súdu potvrdenie o vkladoch a prehľad zrážok zo mzdy.

8. Dňa 10.06.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že z listiny „Aktuálny stav úveru“ vyplýva, že žalobca bol už dňa 22.01.2009 nepretržite v omeškaní. Keďže k zosplateniu úveru došlo ku dňu 15.08.2009, žalobca bol v omeškaní viac ako 3 mesiace. Na možnosť zosplatenia bol žalobca upozornený výzvou zo dňa 03.07.2009. Právny predchodca žalovaného predmetnú výzvu zaslal bežnou zásielkou a preto žalovaný nedisponuje doručenkou ani obdobnou listinou, ktorá by preukazovala doručenie. Výzva sa v zmysle Všeobecných obchodných podmienok považuje za doručenú tretí deň po odoslaní t.j. 06.07.2009. K zosplateniu došlo dňa 15.08.2009 a teda bola splnená

podmienka upozornenia v lehote 15 dní pred zosplatnením. Podľa žalovaného sa žalobca sa o existencii platby dozvedel už v deň uskutočnenia platby, týmto dňom došlo aj k vzniku bezdôvodného obohatenia.

9. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalovaný aktuálny stav úveru ku dňu 01.12.2010 a Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.01.2008.

10. Dňa 28.06.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že Dohoda o uznaní dlhu odkazuje na zmluvu o úvere č. 1885156608, z ktorej nevznikol nárok na odplatu, pretože táto zmluva je uzavretá v rozpore s Občianskym zákonníkom a zároveň je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch v časti nesprávne uvedených nákladov spotrebiteľa a RPMN. Žalobca preukázal, že do podpisu dohody o uznaní dlhu zaplatil sumu 1 620,97 Eur. Z listiny Aktuálny stav úveru vyplýva, že zaplatil sumu 874,96 Eur. Celkovo tak zaplatil do podpisu dohody sumu 2 495,93 Eur a teda dlh neexistoval. V súvislosti s doručovaním výzvy žalobca zotrváva na svojich predchádzajúcich tvrdeniach. Výzva z dňa 03.07.2009 sa nedostala do dispozičnej sféry žalobcu, nakoľko mu reálne doručovaná nebola. Žalobca zároveň upresnil obdobie vzniku bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť od 04/2017 do 11/2018.

11. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 07.08.2019, ktorého sa nezúčastnil žalobca, prítomný bol však jeho právny zástupca, ktorí ospravedlnil neúčastť žalobcu na pojednávaní z dôvodu dočasnej práceneschopnosti. Neprítomný žalovaný, prítomný však jeho právny zástupca. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovaného.

12. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zotrvávajú na žalobe.

13. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že sa pridržiavajú predložených vyjadrení. Majú za to, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia, keďže žalovaný prijímal platby na základe platnej a účinnej zmluvy a žalobca zároveň podpísal dohodu o uznaní dlhu ako aj dohodu o splátkovom kalendári.

14. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo dňa 11.09.2019, ktorého sa zúčastnil žalobca, jeho právny zástupca. Neprítomný žalovaný, prítomný však jeho právny zástupca. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného.

15. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že o vzniku bezdôvodného obohatenia s dozvedel v októbri 2018 a následne sa obrátil na advokátsku kanceláriu. Dohodu o uznaní dlhu podpísal niekedy v prvom polroku, avšak nevie ktorého roku. K podpisu došlo tak, že mu bol doručený list, v ktorom bola dohoda o uznaní dlhu a dohoda o splátkach. Túto si prečítal a kontaktoval žalovaného, že on už svoj dlh zaplatil. Žalovaný mu povedal, že to nevádi, že bude platiť ešte raz. Túto dohodu teda pod nátlakom podpísal.

16. Právny zástupca žalobcu uviedol, že zmluva neobsahuje aj náležitosť priemerná RPMN. Tiež poukázal na to, že v konaní preukázali, že v čase uznania dlhu už bola zaplatená celá istina. V záverečnej reči žiadal vyhovieť žalobe v celom rozsahu.

17. Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči uviedol, že žiadajú, aby súd žalobu zamietol pretože dohoda bola platná, uzatvorená slobodne zo strany žalobcu, nie v tiesni a pri nápadne nevýhodných podmienkach, pričom žalobca ju vlastnoručne podpísal.

18. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Žalobca podal dňa 20.05.2008 žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru a vydanie všadeplatikarty, kde v bode 1 vyplnil svoje osobné údaje v rozsahu meno, priezvisko, rodné číslo, adresa trvalého pobytu, údaje o zamestnaní, bývaní a vzdelaní. Následne v bode 2 vyplnil údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere, kde požadoval výšku úveru v sume 100 000,--Sk (3 319,39 Eur) v počte splátok 60. V žiadosti/zmluve sa v bode 3 nachádzajú údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere a to: poskytnutá čiastka úveru v sume 50 000,- Sk (1 659,69 Eur), v počte splátok 60 pri mesačnej splátke 1 649,- Sk (54,74 Eur), celkové náklady 36 325,62 Sk (1 205,79 Eur), RPMN vo výške 26,82 %, ročnej úrokovej sadzbe 24 %, dátume prvej platby do 22.08.2008, dátume každej ďalšej platby k 22. dňu v mesiaci a konečnej splatnosti 22.06.2013. Poštová banka uvedenú zmluvu podpísal dňa 22.05.2008.

19. Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, resp. zmluva o spotrebiteľskom úvere je teda spotrebiteľskou zmluvou, pretože Poštová banka poskytla tento úveru v rámci predmetu svojho podnikania a žalobca ju za týmto účelom neprijal, splňajú teda definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zmluva zo dňa 22.05.2008 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. b) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany splňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, teda zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

20. Výzvou zo dňa 03.07.2009 Poštová banka, a.s. vyzvala žalobcu na splatenie dlžnej sumy.

21. Listom z dňa 15.08.2009 Poštová banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru. Uvedená výzva bola žalobcovi doručená dňa 21.08.2009.

22. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2010 zo dňa 15.12.2010 došlo k postúpeniu pohľadávky z Poštovej banky, a.s. na BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok č. 5/2011 zo dňa 24.02.2011 došlo k postúpeniu pohľadávky z BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED na PRO CIVITAS s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. na BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. Rovnaký deň došlo zmluvou o postúpení pohľadávok k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. na BENCONT COLLECTION, a.s.

23. Dňa 09.01.2017 žalobca uzavrel s právnym nástupcom veriteľa Dohodu o splátkovom kalendári a Dohodu o uznaní dlhu. Uvedenou dohodou žalobca uznal dlh z titulu poskytnutého úveru č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 3 849,11 Eur. Uvedenú sumu sa zaviazal zaplatiť v splátkach po 120,- Eur počnúc splátkou od 28.02.2017 a poslednou splátkou dňa 28.11.2019. Toho istého dňa uzavrel žalobca s právnym nástupcom veriteľa Dohodu o zrážkach zo mzdy .

24. Z predložených potvrdení o vklade bolo zistené, že žalobca vložil na účet Poštovej banky dňa 19.08.2008 sumu 1 500,- Sk, dňa 26.11.2008 sumu 1 600,- Sk, dňa 22.12.2008 sumu 1 700, Sk a dňa 02.09.2009 sumu 2 410,08 Sk, Celkovo tak vložil na účet Poštovej banky sumu 7 210,08 Sk (t.j. 239,33 Eur).

25. Z prehľadu zrážok za rok 2015 je zrejmé, že žalobca zaplatil Advokátskej kancelárii Verita sumu 344,83 Eur a za rok 2016 zaplatil sumu 1 036,81 Eur.

26. Z prehľadu zrážok predložených žalobcom je zrejmé, že v prospech žalovaného boli vykonávané zrážky mesačne v sume po 120,- Eur od 04/2017 do 05/2018. Celkovo mu bola zrazená suma 1 680,- Eur.

27. Z predložených poštových poukazov je zrejmé, že žalobca zaplatil dňa 15.08.2018 sumu 60,- Eur, dňa 29.10.2018 sumu 120,- Eur, dňa 29.11.2018 sumu 120,- Eur a dňa 27.12.2018 sumu 120,- Eur. Celkovo tak zaplatil sumu 420,- Eur.

28. Z listiny Aktuálny stav úveru ku dňu 01.12.2010 je zrejmé, že žalobca do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti uhradiť Poštovej banke, a.s. sumu 1 243,39 Eur.

29. Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

30. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Podľa ustanovenia § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

32. Podľa ustanovenia § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodíť jej súhlas, je prijatím návrhu.

33. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

34. Podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

35. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

36. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

37. Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

37. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

38. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

39. Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

40. Podľa ustanovenia 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

41. Podľa ustanovenia § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

42. Podľa Článku 8 Civilného sporového poriadku strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

43. Povinnosťou strán sporu je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V sporovom konaní postihuje dôkazné bremeno obe sporové strany. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.5Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2010).

44. Vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu v žalobe, ten sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia od žalobcu titulom vykonania zrážok zo mzdy a príjmaním peňažného plnenia od žalobcu v rokoch 2017 a 2018. Žalobca uzavrel s Poštovou bankou, a.s. Zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca dňa 20.08.2008 požiadal o úver vo výške 100 000,- Sk (3 319,39 Eur), pričom Poštová banka, a.s. úver v časti 3 schválila len vo výške 50 000,- Sk (1 659,69 Eur), v počte splátok 60 pri mesačnej splátke 1 649,- Sk (54,74 Eur), celkové náklady 36 325,62 Sk (1 205,79 Eur), RPMN vo výške 26,82 %, ročnej úrokovej sadzbe 24 %, dátume prvej platby do 22.08.2008, dátume každej ďalšej platby k 22. dňu v mesiaci a konečnej splatnosti 22.06.2013. Zo zmluvy vypláva, že žalobca nevyplnil bod 3 zmluvy, pričom túto časť vyplnia banka. Poštová banka v tejto časti uviedla inú výšku úveru a zároveň uviedla nové náležitosti

a to: výšku mesačnej splátky, dátum prvej splátky, nasledujúcich splátok a konečnú splatnosť, RPMN a celkové náklady. Túto zmluvu Poštová banka podpísala dňa 22.05.2008.

45. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že Zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a Poštovou bankou, a.s. nevznikla. Súd má za to, že aj keď bola podpísaná žiadosť o poskytnutie úveru a zároveň táto bola aj podpísaná bankou neboli naplnené základné predpoklady vyžadujúce zákonom pre vznik zmluvy. K uzavretiu zmluvy medzi účastníkmi konania dochádza na základe prejavu vôle jedného účastníka zmluvy smerujúceho k uzavretiu zmluvy určený ďalšej osobe alebo viacerým subjektom (§ 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka). Návrh je pre navrhovateľa záväzný od doby, kedy dôjde do dispozičnej sféry osoby, ktorej je určený (§ 43a ods. 2 Občianskeho zákonníka). Druhým právnym úkonom nevyhnutným pre vznik zmluvy je jej prijatie resp. akceptácia. Ide o jednostranný právny úkon, ktorým adresát návrhu akceptuje v celom rozsahu a tým prejavuje súhlas s jej uzavretím. Podľa ust. § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za prijatie návrhu považuje včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo jej iné včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas. Zmluva vzniká okamihom, keď akceptácia návrhu je doručená späť navrhovateľovi a teda dôjdením akceptácie navrhovateľovi sa zmluva stáva perfektnou. Ak zákon ani dohoda strán neurčuje konkrétnu formu právneho úkonu, návrh zmluvy a jej prijatie možno urobiť v akejkoľvek forme. Pokiaľ je pre zmluvu predpísaná alebo dohodnutá písomná forma, musí byť návrh ako aj jej prijatie urobený písomne, pričom nie je potrebné, aby uvedené právne úkony t.j. písomný návrh a písomná akceptácia boli na tej istej listine. Na uzavretie písomnej zmluvy stačí, ak má písomnú formu samostatne návrh a samostatne jeho prijatie. Pre dodržanie písomnej formy právneho úkonu je v zásade potrebné, aby vôľa účastníka právneho úkonu bola vtelená do textu zaznamenaného písmom na materiálnom podklade a súčasne, aby bol k nej pripojený aj podpis konajúcej osoby. Uvedený mechanizmus uzatvárania zmlúv platí tak v občianskoprávných ako aj obchodnoprávných vzťahoch.

46. Z predloženej zmluvy vyplýva, že žiadosť o poskytnutie úveru bola zo strany žalobcu podpísaná dňa 20.05.2008. Samotný návrh vyplnený a podpísaný žalobcom však nezakladá právny nárok na poskytnutie úveru, nakoľko k uzavretiu zmluvy nedochádza okamihom spísania návrhu, resp. okamihom doručenia druhej zmluvnej strane, ale až okamihom prijatia návrhu do dispozície druhej strany a jeho doručením späť navrhovateľovi t.j. žalobcovi. Zo zmluvy je zrejmé, že Poštová banka schválila žiadosť avšak v sume inej ako to požadoval žalobca, pričom v zmluve uviedla nové údaje týkajúce sa splatnosti, výšky mesačnej splátky, nákladov a RPMN. Teda fakticky išlo v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka o odmietnutie návrhu žalobcu a predloženie nového návrhu zo strany Poštovej banky s odlišnými parametrami. Návrh banky bolo potrebné považovať za nový návrh. Na platnosť spotrebiteľskej zmluvy sa vyžaduje písomná forma uzavretia zmluvy t.j. návrh na jej uzavretie ako aj jeho prijatie musia mať písomnú formu. Súdu nebolo preukázané, že takýto prejav Poštovej banky, a.s. sa opätovne dostal do sféry žalobcu t.j. že mu bol nový návrh predložený a tento z jeho strany aj prijatý. Pokiaľ chcela Poštová banka, a.s. uzatvoriť inú zmluvu, ktorej obsahom by boli iné parametre, mala podať nový návrh na uzatvorenie zmluvy, nepostačuje tu samotné vyplnenie údajov v Článku 3 zmluvy označené ako Zmluva o úvere v iných parametroch. Súd teda uzavrel na základe týchto zistených skutočností, že nedošlo k vzniku zmluvy pre rozpor so zákonnými ustanoveniami (§ 39 Občianskeho zákonníka).

47. Zároveň súd poznamenáva, že zmluva zároveň neobsahuje povinný údaj a to priemernú RPMN, čo by aj tak malo za dôsledok len to, že úver by sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Banka by tak mala nárok len na vrátenie skutočne poskytnutej sumy.

48. Keďže medzi zmluvnými stranami nedošlo k vzniku zmluvy, účastníci konania nemohli byť ani viazaný všeobecnými obchodnými podmienkami banky, ktoré upravovali možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru. Z daného dôvodu banka nemohla využiť inštitút mimoriadneho zosplatnenia pohľadávky a pohľadávku zosplatniť. Súd taktiež poznamenáva, že žalovaný ani neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal súdu doručenie výzvy banky na zosplatnenie pohľadávky žalobcovi. Súdu bola v tomto smere predložená len výzva na splatenie dlžnej sumy. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal doručenie predmetnej výzvy žalobcovi. Poukazoval len na skutočnosť, že uvedená výzva bola doručovaná ako bežná zásielka z dôvodu, že banke nevyplývala povinnosť zasielať túto výzvu s doručenkou. Súd nemôže súhlasiť s tvrdením žalovaného. Ustanovenie § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka jednoznačne stanovuje povinnosť veriteľa vyzvať dlžníka na splatenie dlžnej čiastky v lehote nie kratšej ako 15 dní. Uvedená výzva sa musí preukázateľne dostať do dispozičnej sféry dlžníka, čo

žalovaný súdu nepreukázal. Aj napriek tomu, že žalovaný tvrdil, že výzva bola doručovaná ako bežná zásielka nepredložil súdu žiaden hodnoverný dôkaz preukazujúci jej doručovanie. Keďže žalovaný nepreukázal súdu doručenie výzvy na zaplatenie pred uplatnením práva na zosplatnenie pre rozpor so zákonom nemohlo dôjsť k platnému zosplatneniu dlhu Poštovej banky.

49. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, spôsobilým predmetom postúpenia môže byť len splatná pohľadávka alebo jej časť za predpokladu, že dlžníkovi bola doručená výzva banky a dlžník je napriek tejto výzve v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené zákonné predpoklady musia byť splnené kumulatívne v čase postúpenia pohľadávky. Predmetné ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Ak je v súkromnom práve zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom jeho neplatnosť, nie je možné inak interpretovať ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách ako tak, že nedodržanie stanovených podmienok nemôže spôsobiť platné postúpenie pohľadávky. Nerešpektovanie platnej právnej úpravy má teda za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§39 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018. Ak by aj napriek tomu došlo k postúpeniu pohľadávky jednalo by sa o cesiu nedovolenú, ktorej následkom je absolútna neplatnosť postúpenia, na ktorú súd prihliada z úradnej povinnosti. Účinky neplatnosti postúpenia nastávajú ex tunc a takúto neplatnosť nie je možné zahojiť (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018). Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že pohľadávka banky v čase postúpenia nebola spôsobilým predmetom postúpenia vzhľadom na to, že ešte nebola splatná. Teda Poštová banka nemohla túto pohľadávku postúpiť. Keďže aj napriek tomu došlo k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt, je potrebné toto postúpenie vzhľadom na vyššie uvedený názor považovať za neplatné. Súd podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/16/2019 a rozsudok Krajského údu v Nitre sp.zn. 12Co/33/2018 zo dňa 19.03.2019

50. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že žalobca uzavrel so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. dňa 09.01.2017 Dohodu o splátkovom kalendári a Dohodu o uznaní dlhu. Pretože bolo preukázané neplatné postúpenie pohľadávky, v čase uzavretia uvedených dohôd žalovaný túto pohľadávku nevlastnil t.j. nebol právnym nástupcom veriteľa, z daného dôvodu žalobca nemal voči žalovanému žiaden dlh, ktorý by bolo možné uznať. Právne predpisy neumožňujú uznať dlh, ktorý neexistoval. Pokiaľ však došlo k samotnému uznaniu takéhoto dlhu, je potrebné takýto právny úkon považovať za neplatný.

51. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaný formou zrážok z jeho mzdy ako aj peňažnými poukážkami prijal sumu 2 100,- Eur bez právneho dôvodu, čím sa obohatil na úkor žalobcu. Žalovaný nerozporoval prijatie uvedenej sumy. Súd teda pri rozhodovaní o výške bezdôvodného obohatenia vychádzal zo sumy 2 100,- Eur. Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania, súd preto pristúpil k preskúmaniu nároku žalobcu, či nie je premlčaný. Začatie plynutia premlčacej doby závisí od okamihu, kedy sa dlžník dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Tento okamih nastáva vtedy, keď dlžník zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. Žalobca vo svojej výpovedi tvrdil, že sa o svojom dlhu rozprával so svojim kamarátom niekedy v októbri 2018, ktorý mu odporučil vyhľadať právnu pomoc. Žalovaný netvrdil, že už v tom čase vedel o tom, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohacuje, súd preto zastáva názor, že sa o vzniku bezdôvodného obohatenia a osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila dozvedel až od svojho právneho zástupcu, teda až dňom podpísania plnomocenstva na zastupovanie t.j. dňom 04.02.2019. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby nemožno odvodzovať od jednotlivých splátok, nakoľko žalobca ako osoba neznalá práva nemohla mať vedomosť o tom, že uzavretá dohoda o splátkach je neplatná a že v skutočnosti nemá žiaden dlh voči žalovanému. Aj napriek tomu, že neznalosť zákona neospravedlňuje, žalobca nemohol mať vedomosť o tom, že zmluva o úvere je neplatná, že je neplatné postúpenie na súčasného žalovaného. Keďže žalobca predpokladal, že zmluva je platná a platné je aj postúpenie, nemal dôvod predpokladať, že nie je povinný platiť, preto si naďalej plnil svoju povinnosť. Takéto informácie sa bežný človek dozvie len prostredníctvom internetu alebo od osoby znalej práva. Súd preto vychádzal z toho, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť 04.02.2019. Aj keby súd pripustil, že sa nárok žalobcu premlčuje od jednotlivých platieb realizovaných žalovanému, prvá platba bola realizovaná v apríli 2017 t.j. žaloba by aj tak bola podaná v subjektívnej lehote. Čo sa týka plynutia objektívnej premlčacej doby, táto podľa názoru súdu začala plynúť zaplatením poslednej splátky žalovanému. Žalobca poslednú platbu vykonal dňa 27.12.2018. Žaloba bola podaná na súde dňa 12.02.2019, teda bola podaná v lehote. Vzhľadom na to, že neuplynula ani subjektívna ani objektívna

lehota na podanie žaloby, súd nemohol prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú žalovaným. V zmysle uvedeného súd priznal žalobcovi nárok na vrátenie sumy vo výške 2 100,- Eur. Žalobca zároveň požadoval aj zaplatenie úroku z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vo výške 5 % vyššej než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, súd mu priznal úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni márneho uplynutia lehoty na plnenie zo strany žalovaného (výrok I).

51. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, pričom nakoľko bol žalobca úspešný v plnom rozsahu, súd mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. (výrok II).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).